

Edward Albees Vem är rädd för Virginia Woolf?

2 oktober–21 november 2020

helsingborgsstadsteater.se

HELSINGBORGS
STADSTEATER

Edward Albees Vem är rädd för Virginia Woolf?

Av Edward Albee
Översättning Östen Sjöstrand
Förlag Nordiska ApS - Köpenhamn

Regi Eva Dahlman

Scenografi och kostym Lehna Edwall
Ljusdesign Ernesto Mejia
Maskdesign Lillebel Höglund
Ljuddesign Åke "Ådi" Lindborg

I rollerna:
Maria Kulle
Reine Brynolfsson
Kajsa Ericsson
Gustav Berg

Martha
George
Grynet
Nick

AV EVA DAHLMAN, REGISSÖR

När de ropar efter varandra

Jag är intresserad av hierarkier och maktutövande. Och kärlek. Kärlekens väsen och drivkraft. *Vem är rädd för Virginia Woolf?* skrevs 1962, 17 år efter andra världskrigets slut, av Edward Albee. Det kalla kriget och Kubakrisen präglar USA det året. Framtidsstro möter Historien, och det är ett av pjäsens många lager.

I pjäsen är den gamla, stabila världen med dess klara över-/underordning i gungning.

Ingenting är givet hemma hos Martha och George. Här respekteras inte vedertagna hierarkier och ordning. Här råder terrorbalans och kaos.

När pjäsens unga par, Grynet och Nick, kommer på efterfest hos Martha och George möter deras framtidstro och förnuftigt ordnade kärlek en främmande värld av kaos, fantasi och passion.

Vem är rädd för Virginia Woolf? handlar om Kärleken.

Kärlekens grundkomponenter. Kärlekens möjlighet. Leken.

George och Martha är två barn som leker. George och Martha är två vuxna som dricker. De har varit gifta länge. De säger att de hatar varandra. När den andra är frånvarande ropar de efter varandra.

Människan har i alla tider diktat, sjungit, målat, försökt förstå, förklara och analysera kärleken. Politiska modeller eller forskningsområden som psykologi, medicin, sociologi har ännu inte lyckats förklara och blottlägga dess natur.

Kanske kan jag förnimma något om kärleken och om mig själv när jag går hem från teatern. Främmande eller välbekant. En doft. Ett ord. Skräck eller längtan. Något.

A man with short brown hair, wearing a grey suit jacket, a white shirt, and a patterned tie, is shown in profile from the chest up, looking towards the left. The background is dark.

BEGREPPET KÄRLEK och vad vi lägger i det är i ständig förändring, liksom synen på äktenskap och parrelationer och vilken roll de förväntas spela i våra liv. Om så kallade resonemangsäktenskap tidigare i historien varit vanliga har de, i och med moderniteten, i vår västerländska kontext ersatts med en

Kärlekens mörker

tro på kärlekens romantiska kvalitéer. "Jag är tillsammans med dig för att jag älskar dig", har vi tänkt. Men är en ny typ av resonemangsrelationer tillbaka på modet? Det menar den populära sociologen Eva Illouz. I den senkapitalistiska era där vi nu befinner oss har vår syn på kärleken åter förändrats,

resonerar Illouz. Genom appar som Instagram och inte minst Tinder, och vårt accelererande behov av att visa upp oss, har vi förvandlat både oss själva och kärleken till varor som kan vägas, mätas och beskrivas i en kort presentationstext. Samtidigt har vår tro på vetenskapliga förklaringar gjort att kärleken förlorat något av sin mystiska dimension — den har avförtrollats. Ett sådant förhållningssätt gör en partner mer utbytbar, på samma vis som andra varor byts ut när de inte längre uppfyller våra behov. Den senkapitalistiska människan ser kärleken som ett hopkok av slump, hormoner och fortplantningslust, snarare än som en gudasänd gåva. "Jag är tillsammans med dig för att du stämmer in på min kravlista", tänker vi nu. Men var det verkligen anorlunda förr? Ja kanske både och.

I Edward Albees 60-talspjäs *Vem är rädd för Virginia Woolf?* finns kärlekens alla aspekter med — en stark cocktail av känslor som rör sig från hat och åtrå till ett kalkylerande som inte är alldeles olikt Eva Illouz idé om resonemangsäktenskap. Men vilken känsla som än plockas fram är den stark och oförfalskad. Att titta på pjäsen är att ställas öga mot öga med sina egna demoner och rädslor. Atmosfären är rå, och de vassa och sarkastiska kommentarerna bokstavligen haglar ner. Redan efter några få repliker har

de viktigaste konflikterna kommit i dagen. Albee skildrar briljant de båda parens färd nedåt i alkoholmissbruk, självförakt, misslyckade karriärer och kroppar som faller isär. Och trots att allt är ställt på sin spets är igenkänningen hög — som åskådare är det omöjligt att inte börja reflektera över sin egen relation och dess premisser.

Ja, kanske är det just ärligheten som gör att berättelsen har ett sådant sug? I stället för att på Tindervis dölja och filtrera och sminka över låter Martha och George sina egna och den andres dåliga sidor komma i fullt dagsljus. Och även när stämningen är obönhörlig känns den aldrig falsk: den här kärleken är inte utbytbar, trots att den gräver sig ner i djupa lager av mörker.

AV MARIE PETTERSSON, KULTURSKRIBENT

Visste du att...

USA:s första president och hans hustru, George och Martha Washington, har fått ge namn åt George och Martha i Edward Albees pjäs. George Washington var president 1789 till 1797.

Uppskruvad kärlek på dekis

Sarkasmerna haglar, de heta blickarna bränner. På Lillans scen vecklar en passionerad whiskymarinerad historia ut sig. Edward Albees klassiker sätter spår i både skådespelare och publik.

Reine Brynolfsson

På vilket sätt liknar du George?

– Vi tycker båda om att leka. Skillnaden är att jag får betalt för det.

Kajsa Ericsson

Vad har du lärt dig av Grynet?

– Never mix, never worry. Jag blandar aldrig. Men så dricker jag inte så mycket heller.

Maria Kulle

Hur kan du känna igen dig i Martha?

– Jag är Martha, Martha är jag.

Gustav Berg

På vilket sätt har Nick utmanat dig?

– Nick har varit mästare i boxning. Och det är nog så långt ifrån mig man kan komma. Så, för att hålla formen någorlunda har jag försökt att inte trycka i mig så mycket god mat och dryck i sommar. Något som helt misslyckats. Men, om jag rör mig väldigt fort på scenen så hinner inte publiken se mig så noga.

Rörelseinstruktör
Inspicient
Ljud- och föreställningsledare
Sufflör
Scenmästare
Scentekniker, framtagning
Rekvisitörer
Belysningsmästare
Ljustekniker
Teatersmed
Dekormålare
Attributmakare
Kostymmästare
Teaterskräddare

Patinerare och färgare
Maskör och perukmakare

Dekorsnickare
Biljettförsäljning

Publikvärdar

Fastighetsansvarig

*Lärling från YH-utbildningen Hantverkärling i Leksand

Redaktör föreställningsprogram
Formgivning program och affisch
Fotograf affisch
Föreställningsfotograf
Marknadsföring

Projektledare marknadsföring
Presskontakt
Konstruktör och teknisk samordnare
Teknisk samordnare, föreställningsteknik
Planeringschef
Föreställningsteknisk chef
Foajéchef
Chefsproducent
Producent
Teaterchefsassistent
Teaterchef och konstnärlig ledare

Peter Svensson
JP Lemke
Åke "Ådi" Lindborg
Mia Florberger
Jonas Svensson
Johan Andersson
Cecilia Odén, Sanne Hellberg
Ernesto Mejia
Kristin Storm
Johan Andersson
Katarina C:son Brandt
Kerstin Larsson
Cecilia Skog
Andrea Ståleker Spenner,
Liselotte Sjöholm, Mia Petersson
Cecilia Skog
Lillebel Höglund, Julia Westerlund,
Felicia Rosenlöf*
Mattias Rönn, Christer Rosengren
Stefan Dahl, Josefin Persson

Nikita Yourstone,
Isabella Rydnemalm Edlund,
Charlotte Angel, Helen Gson Wallin,
Karin Reffner, Alexandra Siredal,
Buster Wallman, Beatrix Esbjörnsson,
Guðrún Kolbeinsdóttir, Anna Denker

Christer Johansson

Jenny Petersson
Caroline Löfgren
Mats Bäcker
Emmalisa Pauly
Marknadsavdelningen
Helsingborg Arena & Scen
Maria Lindholm
Mira Jalamo
Lars Möller
Katja Lindström
Elin Heijkensköld
Jonas Sandberg
Britta Jonasson
Michael Mania
JP Lemke
Josefin Zimmergren
Kajsa Giertz

Föreställningen är ca 3 timmar och 30 minuter inkl två pauser à 15 minuter.

[helsingborgsstadsteater](https://www.facebook.com/helsingborgsstadsteater)

HELSINGBORGS
STADSTEATER